

råd efter forhandling med de interesserede kommunalbestyrelser. Bestemmelsen gælder kun den del af et vandforsyningsanlæg, der ligger uden for den kommune, som ejer vandforsyningen. Bestemmelsen kan kun forventes anvendt, hvis der ikke er rimelig udsigt til, at ekspropriationen kan gennemføres ved en forhandling mellem de implicerede kommuner. Strækker vandforsyningsanlægget sig således kun ind i en eller nogle få fremmede kommuner, vil det antagelig ofte i praksis være unødvendigt at bruge bestemmelsen, idet forholdet vil kunne ordnes i samarbejde med de enkelte kommunalbestyrelser. Det må i det hele taget understreges, at stk. 5 har karakter af en undtagelsesbestemmelse, som kun tænkes bragt i anvendelse, når der foreligger en situation, som svarer til forholdene for hovedstadens vandforsyning, navnlig når en række kommuner berøres af et projekt.

§ 14, stk. 6, foreskriver, at hovedstadsrådet eller amtsrådene, når de eksproprierer efter § 14, stk. 4 og 5, skal følge samme fremgangsmåde som ved de ekspropriationer, kommunerne foretager.

Til nr. 13.

Det kan ofte være af betydning, at et hovedforløb af ledningen til et vandforsyningsanlæg fastslås allerede i vandindvindingsstilladelsen, således at dette forløb må lægges til grund ved den senere gennemførelse af ekspropriationerne. Ved ændringsforslaget til § 18, stk. 1 — der bliver § 17, stk. 1 — gives der mulighed for dette.

Til nr. 15.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 16.

Kommunalbestyrelsen har efter lovforslaget pligt til at føre tilsyn med vandforsyningen inden for kommunens område, jfr. den foreslåede formulering af § 3, stk. 3. Man har derfor fundet det velbegrunnet, at amtsrådets pligt til at underrette vedkommende kommunalbestyrelser optages i selve lovteksten, selv om det efter den oprindeligt foreslåede formulering af § 62 var muligt at indføre reglen administrativt i medfør af stk. 4.

Til nr. 17 og 18.

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 19.

Ændringen er en konsekvens af den forventede vedtagelse af lovforslaget om et hovedstadsråd.

Til nr. 20.

Ændringen er en konsekvens af de øvrige foreslåede ændringer som følge af den forventede vedtagelse af forslaget til lov om et hovedstadsråd.

Til nr. 21.

Et kommende hovedstadsråd vil på vandforsyningsområdet have til opgave at varetage planlægning af vandforsyning samt efter bemyndigelse fra ministeren for forureningsbekæmpelse varetage vandfordeling og forestå udbygning og drift af vandforsyning, jfr. i øvrigt forslaget til lov om et hovedstadsråd. Det er tanken, når rådets administration er tilstrækkeligt opbygget, at give rådet kompetence i vandforsyningsspørgsmål, i det store og hele svarende til den kompetence på dette område, som i de øvrige dele af landet skal udøves af amtsrådene.

Herudover er det hensigtsmæssigt, at hovedstadsrådet gennem sit arbejde med vandforsyning kan tilstræbe en udgligning af vandpriserne i hovedstadsområdet. Der består i øjeblikket ret betydelige forskelle med hensyn til vandpriserne i de forskellige kommuner, og dette giver navnlig problemer med hensyn til forholdet mellem Københavns kommune og en række kommuner i Københavns amt.

Medens det fortsat må være således, at det er vedkommende kommunalbestyrelse selv, der træffer afgørelse om, til hvilke priser vandet skal sælges til forbrugerne, er det rimeligt, at de priser, til hvilke kommunerne kan fremskaffe vandet, og som igen vil påvirke forbrugerpriserne, bliver mere ensartede, end forholdene er i dag. Hovedstadsrådet vil ved en hensigtsmæssig planlægning af vandforsyningen kunne medvirke til opnåelse af dette formål, og såfremt dette ikke er tilstrækkeligt, vil rådet efter bemyndigelse fra ministeren kunne få kompetence i vandfordelingsspørgsmål samt kunne få bemyndigelse til at overtage og drive vandforsyningsanlæg. Disse virkemidler vil kunne medføre mere ensartede vandpriser i området.